

Minikonfirmand-undervisningen skaber relation til hele familien

Af Mona Solsø Holm, kirke- og kulturmedarbejder,
Vor Frue Kirke, Aarhus

Ved Ravnsbjergkirken, hvor jeg var ansat indtil for nylig, er minikonfirmand-undervisningen ikke et enkelt nedslag mellem dåb og konfirmationsforberedelsen, men et kontinuerligt møde mellem kirken og sognets børn samt deres familier. Børnene inviteres til et forløb i både 1., 3. og 5. klasse.

Jeg tror, mange oplever, at børnene på 3. klassetrin har en særlig nysgerrighed på kirken rum, Bibelens fortællinger og livets store spørgsmål. Hos os er det tydeligt, hvordan børn i alle aldre har en nysgerrighed på kirken og evangeliet. Fra de syvåriges empatiske sans i

lignelserne, over de niåriges retfærdighedsfor-nemmelse til de 11åriges spørgsmål om følelser, godhed og ondskab.

At ramme alderen på form og indhold

Siden 1987 har minikonfirmander fra 3. klasse gæstet Ravnsbjergkirken, og det blev senere suppleret med et tilbud til også 1. og 5. klasses elever. Vi udvikler på forløbet, så vi målretter det til de forskellige aldre på både form og indhold.

I 1. klasse har vi et forløb over seks gange, hvor vi arbejder med lignelser, og børnene er hver gang med til at lave skuespil over dagens lignelse, så kroppen kommer med. Vi synger sange, der ikke kræver, at man kan læse, og vi leger eller laver noget kreativt, der kan være med til at folde dagens lignelse ud. Når vi har hørt om den

barmhjertige samaritaner, leger vi ståtroid, hvor man skal hjælpe hinanden for igen at tage del i legen, og vi taler om, hvem vi er »næste« for.

Når børnene er kommet i 3. klasse, har hver dag et tema i kirkerummet, som kobles med noget aktivt eller kreativt. Den dag det handler om Bibelen, hører de om to begyndelser: Skabelsen og Jesu fødsel. Vi laver en bibliolog over Syndefaldet, og det er skønt at opleve, hvordan børn i niårsalderen er helt med på, hvor svært det er at holde sig fra lige præcis dét, man har fået at vide, man ikke må. Når vi slutter med at gå på Juledugen, kobles skabelse, syndefald og juleevangeliet på finurlig vis, så børnene kan sætte ord på begyndelser og livets glæder og sorger på en filosofisk måde.

På 5. klasses trin kommer børnene to aftener, hvor vi begynder med at lege, lave mad og spise sammen. Undervisningen handler om påskens dage, hvor vi gennemgår dagene både i fortællinger, øvelser og gudstjeneste. Når vi fortæller om Skærtorsdag og beder børnene om at vaske hinandens fødder, rammer vi alderen, hvor de netop er begyndt at have en blufærdighed, der deler gruppen. Nogen har kun få kvaler ved at røre andres fødder, mens andre slet ikke kan holde tanken ud. Det giver grobund for de fineste samtaler om, hvad det betød for disciplene, at Jesus vaskede deres fødder, og hvordan det bliver sat i perspektiv i nadveren, som vi fejrer i gudstjenesten.

»En af gaverne ved kontinuerligheden er børnenes fornemmelse af at kende kirkens rum og undervisningens form.«

Får vi stadig pålægschokolademadder?

En af gaverne ved kontinuerligheden er børnenes fornemmelse af at kende kirkens rum og undervisningens form. Hver gang begynder vi i kirken, spiser noget sammen og laver derefter noget aktivt eller kreativt. Når børnene kommer igen i tredje klasse, spørger de ofte, om de stadig får pålægschokolademadder efter andagten i kirken. De er stolte over at kende »reglerne« for

god opførsel i kirken og føler sig trygge i relationen. De hiver ofte flere af deres venner med – både i børnerelationen og gennem forældrenes relation til hinanden og med deres fortælling om tidligere forløb.

En relation til hele familien

Ved forløbene i både 1. og 3. klasse slutter vi med et familiearrangement, hvor vi fejrer gudstjeneste og spiser sammen. Børnene er selvfølgelig aktive i gudstjenesten ved fx at gå ind i procession i begyndelsen af gudstjenesten, læse indgangs- og udgangsbøn, synge noget for familierne og ved en lille aktivitet som led i gudstjenesten. Måske går de udklædte ind, måske bærer de lys ind. Hvis det handler om taknemmelighed, er der en øvelse om at tale sammen i familien og skrive noget ned, man er taknemmelig for. Hvis det handler om lys, tænder minikonfirmanderne lys, mens familierne hjælper med at finde på noget eller nogen, vi tænder lys for. Efter gudstjenesten spiser vi sammen og markerer afslutningen på forløbet med korte taler og en leg, hvor familierne skal samarbejde for at nå i mål.

Forældrene er altid taknemmelige for at komme og opleve kirken. De fortæller om deres børns oplevelser, de kommer med deres egne spørgsmål, og de søskende, som enten lige har været her eller snart skal inviteres, siger »tak for sidst« eller »vi ses«. Nogle af forløbets øvelser er kommet med hjem omkring spisebordet, og flere familier vender tilbage igen og igen med søskende, eller fordi børnene nu er blevet to år ældre. Kirken Underviser | Minikonfirmander Juledugen er en 20 meter lang dug, som viser billeder om skabelse, nye begyndelser, syndefald, juleevangelium og med inspiration til salme-linjer. Læs mere eller køb den på: <https://www.konfirmandcenter.dk/ressourcer/udgivet-materiale/ting-til-koeb-og-laan/juledug/>

Bibliolog er en metode til at føre deltageren ind i den bibelske fortælling ved at bede deltageren identificere sig med en person fra teksten og spørge til denne person. Fx »Eva, hvordan smager æblet?«, »Zakæus, hvorfor vil du gerne møde Jesus?«, »Jesus, hvorfor er du vred?« etc.